

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

17 luty 2021

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XIII, NUMER 565

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 18.02.2021 r.

Kochani!

Kontynuujemy nasze rekolekcje oddania się w niewolę Maryi. Towarzyszą nam dalej teksty z ocalenie.info

Każdy dzień składa się z 5 punktów:

1. Modlitwy początkowe – codzienne te same, będą one zawsze w początku biuletynu. Możesz pomodlić się tymi modlitwami, albo inną, jaką chcesz.
2. Przeczytaj rozważanie. Zaznacz co najbardziej z niego do Ciebie dociera.
3. Przeczytaj pogłębiarkę, zaznacz co najbardziej do Ciebie przemawia.
4. Połącz pkt. 2 i 3, napisz kilka zdań w formie notatki albo modlitwy.
5. Podejmij wezwanie, które później oddasz Jezusowi w rachunku sumienia dziś bądź jutro. Odmów 10 różańca, dowolną tajemnicę.

Modlitwy codzienne na rozpoczęcie pracy indywidualnej:

Przed rozpoczęciem rozważania:

Wycisz swój umysł i swoje serce. Duchowe wyciszenie jest naszą otwartością na łaskę. Modlitwę do Ducha Świętego postaraj się odmówić spokojnie i powoli, wczuwając się sercem w każde z zdań.

Modlitwa do Ducha Świętego

Duchu Święty przyjdź,
Oświeć mrok umysłu,
porusz moje serce,
pokaż drogę do Jezusa,
pomóż pełnić wolę Ojca,
Duchu Święty przyjdź.
Maryjo, któraś najpełniej
przyjęła Słowo Boże
prowadź mnie.
Duchu Święty, przyjdź!

Na owocną pracę, błogostawię +
ks. Damian, Pasterz

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

V-ce lider

Czwartek: DZIEŃ 14: "BÓG CHCE USTANOWIĆ NA ŚWIECIE NABOŻEŃSTWO DO MOJEGO NIE-POKALANEGO SERCA"

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Boży Plan

Bóg stworzył piękny i dobry świat. Wszystko było dobre. Najpiękniejszym ze wszystkich stworzeń był człowiek. Arcydzieło Bożej Miłości. Tak było do momentu grzechu pierworodnego. Grzech zniekształcił i zeszpecił wszystko.

Zerwał relację człowieka z Bogiem i przyniósł wiele daleko idących konsekwencji. Człowiek opuścił przestrzeń bliskości z Bogiem. Ale Bóg nie opuścił człowieka. Natychmiast zaczął realizować plan ratowania i zbawienia swoich marnotrawnych dzieci. Plan przywrócenia pierwotnej harmonii. Plan powrotu do PEŁNI ŁASKI. Na czym on polegał? Otóż Bóg zaczął BRĄĆ W POSIADANIE. Zaczął CZYNIĆ SWOJĄ WŁASNOŚCIĄ: Najpierw ziemię wokół płonącego krzewu (Wj 3,5) Później wybudowaną na Jego cześć świątynię (1 Krl 9,3) Oraz służących mu kapłanów. (Wj 29) To, co Bogu poświęcone miało być odtąd święte. Tym, czym był akt poświęcenia w przypadku świątyni, tym w odniesieniu do ludzi było zawarcie Przymierza. Bóg zawierał

Animatorzy diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paśkiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

przymierze z Noem, Abrahamem, Mojżeszem, Dawidem. Bóg poświęcał sobie konkretne osoby, udzielając im daru swojej świętości. Poświęcenie osób miało prowadzić do poświęcenia całego narodu. Naród Izraela miał stać się całkowitą własnością Pana. Miał być ludem świętym, na własność Bogu poświęconym. W odpowiedzi na niewierność ludu wybranego Bóg zapowiedział Nowe Przymierze. (Jr 31,31-33). To Nowe Przymierze jest Nowym Poświęceniem, które dokonuje się w Jezusie. Konsekracja Jezusa dokonała się we Wcieleniu, w świątyni, w modlitwie, w której Jezus mówił: *"Ja za nich poświęcam w ofierze samego siebie"* oraz na Krzyżu, kiedy Jezus powiedział: *"Ojczy, w Twoje ręce ODDAJĘ ducha mego"*. Wcielenie dokonuje się W MARYI. To MARYJA znosi Jezusa do świątyni, aby Go POŚWIĘCIĆ BOGU. To MARYJA stoi pod krzyżem i słucha słów jeszcze jednego poświęcenia. Na Krzyżu dokonuje się jeszcze jedna konsekracja. Jeszcze jedno ODDANIE. *"Oto syn twój"*. *"Oto Matka twoja"*.

Kontynuacja Bożego Planu

Nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi kieruje nas ku trzem przestrzeniom: Pierwszą jest CAŁKOWITE ODDANIE czyli poświęcenie - akt oraz idąca za nim postawa całkowitej przynależności i zależności od Boga - przez Maryję. Taki akt i taka postawa ma ogarnąć CAŁEGO CZŁOWIEKA i całe jego życie, aby łaska mogła ogarnąć całego człowieka i całe jego życie. Akt całkowitego oddania jest więc aktem całkowitego otwarcia się na łaskę. Drugą przestrzenią jest przestrzeń RELACJI. Jest to zaproszenie do wejścia w szczególną bliskość z Maryją - na wzór Jezusa i tak jak Jezus. Trzecią przestrzenią są pewne praktyki wewnętrzne oraz zewnętrzne, które mają być wyrazem oraz owocem oddania oraz relacji bliskości z Maryją.

3. Pogłębiarka

Z TRAKTATU ŚW. LUDWIKA MARIII GRIGNION DE MONTFORT

[1. Bóg chce objawić i odsłonić Maryję w czasach ostatecznych.]

Bóg zatem pragnie Maryję, Arcydzieło rąk swoich, w owych czasach ostatecznych objawić i odsłonić:

- 1) Ponieważ sama ukrywała się na tym świecie i w swej głębokiej pokorze unizła się bardziej niż proch, uzyskawszy u Pana Boga, u Apostołów i Ewangelistów to, że zamilczeli o Jej życiu.
- 2) Ponieważ Maryja jest Arcydziełem rąk Bożych, tak na ziemi przez łaskę, jak w niebie przez chwałę, Bóg chce, by Go w Niej za to wielbiono na ziemi i wśród żyjących wystawiano.
- 3) Ponieważ Maryja jest Jutrzenką, poprzedzającą i odsłaniającą Słońce sprawiedliwości, Jezusa Chrystusa, dlatego powinna być poznana i objawiona, by przez to Jezus Chrystus był poznany i uwielbiony.
- 4) Ponieważ Maryja jest drogą, którą Jezus Chrystus przyszedł do nas po raz pierwszy, będzie nią i wtedy, kiedy Chrystus przyjdzie powtórnie, choć nie w ten sam sposób.
- 5) Ponieważ Maryja jest środkiem pewnym, drogą prostą i niepokalaną, by dojść do Chrystusa i znaleźć Go niezawodnie, dlatego święte dusze, które mają szczególną zabłysnąć świętością, muszą znaleźć Jezusa przez Maryję. Kto znajdzie Maryję, znajdzie Życie, to znaczy Jezusa Chrystusa, który jest Drogą, Prawdą i Życiem. Nie można jednak znaleźć Maryi, nie szukając Jej; nie można Jej szukać, nie znając Jej, gdyż nikt nie szuka, ani nie pragnie, czego nie zna. Konieczne jest więc, by Maryję znano więcej niż kiedykolwiek, ażeby Trójca Przenajświętsza jak najwięcej była znana i wielbiona.
- 6) Maryja musi w owych czasach ostatecznych więcej niż kiedykolwiek zajaśnieć miłosierdziem, mocą i łaską. Musi zajaśnieć miłosierdziem, by przyprowadzić do owczarni Chrystusowej i miłośnie przygarnąć biednych grzeszników i zbłąkanych, którzy nawrócą się i powrócą do Kościoła katolickiego."

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 50)

[C. Najważniejsze praktyki nabożeństwa do Maryi]

Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny znamionuje kilka praktyk wewnętrznych. Oto najważniejsze z nich, w skrócie:1) czcić Maryję jako godną Matkę Boga czcią hiperdullii, to znaczy czcić Ją i szanować ponad wszystkich innych świętych jako Arcydzieło łaski i pierwszą po Jezusie Chrystusie, prawdziwym Bogu i prawdziwym człowieku;2) rozważać Jej cnoty, przywileje i czyny; 3) rozmyślać o Jej godności i wielkości; 4) składać Jej akty miłości, uwielbienia i wdzięczności;5) wzywać Ją serdecznie;6) ofiarowywać się Jej i jednoczyć się z Nią;7) spełniać swe czynności w intencji przypodobania się Jej;8) wszelkie czynności rozpoczynać, wykonywać i kończyć przez Nią, w Niej, z Nią i dla Niej, aby je spełniać przez Jezusa, w Jezusie, z Jezusem i dla Jezusa Chrystusa, naszego ostatecznego celu. (...)

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 115)

Praktyki te wspaniale służą uświęceniu dusz pod warunkiem, że wykonujemy je należycie, to znaczy:

- 1) z dobrą i szczerą intencją podobania się tylko Bogu, zjednoczenia z Jezusem jako naszym

celem ostatecznym i ku zbudowaniu bliźnich;

2) z uwagą, bez dobrowolnego roztargnienia;

3) z pobożnością, bez pośpiechu lub niedbalstwa

4) ze skromnością, w pokornej i budującej postawie.”

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 117)

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5. Wezwanie dnia:

Ofiaruj ten dzień w jednej intencji: “Aby Maryja była znana i kochana, aby jej wezwanie z Fatimy poznał i wypełnił świat”.

Piątek: DZIEŃ 15: “KIEDYŚ PROSIŁEM O POŚWIĘCENIE RODZAJU LUDZKIEGO MOJEMU BOSKIEMU SERCU. DZIŚ PROSZĘ O POŚWIĘCENIE ŚWIATA NIEPOKALANEMU SERCU MOJEJ NAJŚWIĘTSZEJ MATKI” (Słowa Pana Jezusa skierowane do Alexandriny Marii da Costa)

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Dzięki życiu i misji błogosławionej Alexandriny Marii da Costa, Bóg pozwala nam zrozumieć, że nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi jest kontynuacją i dopełnieniem nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa. W tych Dwóch Sercach jest nasze OCALENIE. Często mówimy, że Maryja prowadzi nas do Jezusa i jest to prawdą. Im bardziej jednak zbliżamy się do Jezusa, tym bardziej odkrywamy, że to działa również w drugą stronę: Pan Jezus prowadzi nas do Maryi. Nasz wielki święty papież Jan Paweł II odkrył tę prawdę, gdy był jeszcze klerikiem. Tak o tym pisał: “(...) w okresie, w którym krystalizowała się sprawa mojego powołania kapłańskiego, a także pod wpływem osoby Jana Tyranowskiego, mój sposób pojmowania nabożeństwa do Matki Bożej uległ pewnej przebudowie. O ile dawniej byłem przekonany, że *Maryja prowadzi nas do Chrystusa*, to w tym okresie zacząłem rozumieć, że również i *Chrystus prowadzi nas do swojej Matki*” Światło na tajemnicę Dwóch Najświętszych Serc rzuca nam także przesłanie z Fatimy oraz podobieństwa łączące to objawienie z objawieniem Najświętszego Serca Pana Jezusa - świętej Małgorzacie Marii Alacoque, które miało miejsce we francuskim Paray-le-monial. Wchodzimy w tajemnicę jedności Serc Jezusa i Maryi. Jest między tymi Dwoma Sercami jakaś niepojęta dla nas wymiana Miłości. Ta wymiana Miłości jest naszym RATUNKIEM. Niech do dalszych rozważań prowadzą nas słowa modlitwy Pierre’a de Berulle - francuskiego kardynała i mistyka: “*O Serce Jezusa żyjącego w Maryi i poprzez Nią! O Serce Maryi żyjącej w Jezusie i przez Jezusa! O słodka więzi tych dwóch Serc! Niech będzie błogosławiony Bóg miłości i jedności, który wspólnie jednoczy! Niechaj złączy każde z naszych serc z Sercami Ich Dwójga i niechaj sprawi, by te trzy serca połączone w jedno żyły na cześć świętej jedności Trzech Osób Boskich.*”

3. Pogłębiarka

Z TRAKTATU ŚWIĘTEGO LUDWIKI MARII GRIGNION DE MONTFORT

“Mój umiłowany Jezu, tu zwracam się do Ciebie, by serdecznie uzalić się przed Twym Majestatem, że większość chrześcijan, nawet spośród bardzo uczonych, nie rozumie nierozzerwalnej więzi, jaka istnieje między Tobą a Twą świętą Matką. Ty, Panie, zawsze jesteś z Maryją, a Maryja zawsze jest z Tobą i bez Ciebie być nie może; inaczej przestałaby być tym, czym jest. Łaska tak Ją przekształciła w Ciebie, że już nie Ona żyje i nie Ona jest, ale Ty, mój Jezu, żyjesz i królujesz w Niej doskonalej niż we wszystkich aniołach i błogosławionych. Gdyby ludzie znali chwałę i miłość, jakie otrzymujesz w tej przedziwnej Istocie, zaprawdę, przyjmowałiby Ciebie i Ją z zupełnie innymi uczuciami. Maryja jest tak ściśle z Tobą zjednoczona, że łatwiej byłoby oddzielić światło od słońca i żar od ognia, a nawet -powiem śmiało- prędzej można by odłączyć od Ciebie wszystkich aniołów i błogosławionych, aniżeli Twą błogosławioną Matkę, gdyż Ona goręcej Cię kocha i doskonalej Cię sławi niż wszelkie inne stworzenia razem.”

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 63)

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5. Wezwanie dnia:

Odmów dziś sercem tą piękną modlitwę poświęcenia Dwóm Sercom:

*Wezwani proroctwami Twojego Słowa, o Panie,
wiemy, ufamy i wierzymy, że tryumf Twego Najświętszego Serca
i Niepokalanego Serca Maryi jest już bardzo bliski.*

*Przychodzimy więc z pokorą poświęcić nas samych, nasze rodziny
i nasz kraj Waszym Dwóm Najświętszym Sercom.*

*Wierzymy, że kiedy poświęcimy Wam nasz kraj,
naród nie wyciągnie miecza przeciw narodowi
i nie będzie już zaprawiania do wojny [Iz 2,4].*

*Wierzmy, że kiedy poświęcimy nasz kraj
Waszym Dwom Kochającym Sercom,
cała duma i zarozumiałość ludzka,
wszelka bezbożność i zatwardziałość serca
zostaną starte, a miłość i dobro zastąpi każde zło.
Wierzmy, że Wasze Dwa Najświętsze Serca
nie oprą się naszym wzdychaniom i naszym potrzebom
i w Swym Płomieniu Miłości usłyszają nas,
i przyjdą uzdrowić nasze głębokie rany i przynieść nam pokój.
O, Najświętsze Serce Jezusa i Niepokalane Serce Maryi,
tchnijcie w nas iskrę z Waszych Dwóch Serc,
aby rozpaść nasze serca.
Uczyńcie z naszego kraju doskonałe Mieszkanie Waszej Świątości.
Pozostańcie w nas, a my w Was,
abyśmy dzięki Miłości Waszych Dwóch Serc
znaleźli Pokój, Jedność i Nawrócenie. Amen.”*

Sobota: DZIĘŃ 16: ŚWIAT ODDANY. ŚWIAT POŚWIĘCONY. ŚWIAT W NIEPOKALANYM SERCU MARYI.

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Źródło

Pierwszym i najważniejszym poświęceniem świata Niepokalanemu Sercu Maryi było Wcielenie Jezusa. W Jezusie - w łonie Maryi zostało wtedy zamknięte całe stworzenie. To poświęcenie zostało przez Jezusa uroczysto ogłoszone na Krzyżu - w słowach:

“Oto syn twój” - “Oto Matka twoja”.

Podkreślał to w Fatimie Jan Paweł II, mówiąc: “Poświęcić świat Niepokalanemu Sercu Maryi – to znaczy przybliżyć się, za pośrednictwem Matki, do samego Źródła życia, które wytrysło na Golgocie. (...) Poświęcić świat Sercu Maryi, Niepokalanemu Sercu Matki – to znaczy wrócić pod Krzyż Syna.” Uczestnikami tego poświęcenia staliśmy się przez Chrztę Święty, który włączył nas w życie Jezusa.

Okrzyk radości

“Chwała! Chwała! Chwała Jezusowi! Cześć i chwała Maryi! Serce Ojca Świętego, złote serce, zdecydowało o poświęceniu świata Niepokalanemu Sercu Maryi. Jakie szczęście, jaka radość dla świata z bycia poświęconym, z przynależności bardziej niż kiedykolwiek dotąd do Matki Jezusa! ŚWIAT NALEŻY JUŻ DO BOSKIEGO SERCA JEZUSA, A TERAZ BĘDZIE NALEŻAŁ DO NIEPOKALANEGO SERCA MARYI!” Taki okrzyk radości wydobył się z ust błogosławionej Alexandriny Marii da Costa - 22 maja 1942 roku, kiedy to otrzymała wewnętrzne światło o tym, że papież Pius XII podjął już decyzję o poświęceniu świata Niepokalanemu Sercu Maryi. Pierwszy akt poświęcenia świata Niepokalanemu Sercu Maryi miał miejsce 31 października 1942 roku. Dokonał go papież Pius XII. Najważniejszy cel misji Alexandriny się wtedy wypełnił. Dziś poznamy bliżej tę niezwykłą dziewczynę, nazywaną: “fatimską mistyczką” oraz “mistyczką uśmiechu”.

Maryja Królowa

W 1954 roku ojciec Święty Pius XII ustanowił nowe święto: MARYI KRÓLOWEJ. Jest ono współcześnie obchodzone 22 sierpnia. Ustanawiając to święto papież ogłosił: “Naszą Apostolską Władzę WYZNACZAMY I USTANAWIAMY ŚWIĘTO MARYI KRÓLOWEJ, (...) Równocześnie ZARZĄDZAMY, aby w tym dniu odnawiano poświęcenie ludzkości Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny. To bowiem pozwala żywić niepłonącą nadzieję, że nadejdą czasy pomyślne, rozjaśnione triumfem religii i chrześcijańskim pokojem”.

Akt nieustannie ponawiany

Akt poświęcenia świata Niepokalanemu Sercu Maryi ponawiali kolejni papieże: Paweł VI, Jan Paweł II, Benedykt XVI i papież Franciszek. Niezwykle ważny jest tutaj warunek, jaki przedstawiła Matka Boża siostrze Łucji. Akt poświęcenia ma się dokonać w jedność ZE WSZYSTKIMI BISKUPAMI. Jest to dla nas światło, że wolą Bożą jest, aby poświęcenie Niepokalanemu Sercu Maryi zaangażowało i ogarnęło CAŁY KOŚCIÓŁ. Nie jesteśmy w stanie sobie do końca wyobrazić mocy oraz duchowych konsekwencji każdego z tych aktów. Możemy to jednak przeczuć biorąc pod uwagę światło, które rzuciła na to siostra Łucja. Stwierdziła ona, że akt poświęcenia świata dokonany przez Jana Pawła II - uchronił świat przed wybuchem III wojny światowej oraz stał się początkiem Ery tryumfu Niepokalanego Serca Maryi. Akt poświęcenia świata Niepokalanemu Sercu Maryi jest w sposób szczególny poświęceniem Jej wszystkich ludzi, którzy są Jej dziećmi.

Wypełnieniem i celem tego aktu jest nasze osobiste poświęcenie się Maryi. Dlatego też św. Paweł VI, który poświęcił świat Niepokalanemu Sercu Maryi w 1954 roku, cztery lata później wołał: *“Wzywam...wszystkich synów Kościoła, aby OSOBIŚCIE ponowili to poświęcenie Sercu Matki Kościoła; aby też potwierdzając ten wspaniały znak pobożności całym swym postępowaniem, starali się coraz doskonalej wypełniać wolę Bożą, naśladować ze czcią Królową Niebios”*. Wracajmy nieustannie do tego wezwania Matki Bożej - tak, jak to zresztą podkreślał sam Jan Paweł II: *„Apel Maryi nie jest na raz. Jej apel musi być podnoszony przez kolejne pokolenia, zgodnie z coraz to nowymi „znakami czasu”. Należy do niego nieustannie powracać. Musi zawsze być odnawiany”*. Zgodnie ze słowami Jana Pawła II - Kościół nieustannie wraca do tego aktu i go pogłębia. Tak właśnie uczynił papież Benedykt XVI, który 12 maja 2007 roku - nie tylko poświęcił świat Niepokalanemu Sercu Maryi, ale to poświęcenie rozszerzył i dzień później - 13 maja 2007 roku, mocą swojej apostołowskiej władzy - w niezwykle poruszających słowach - poświęcił Niepokalanemu Sercu Maryi wszystkich kapłanów świata. Już w pierwszym roku swojego pontyfikatu akt poświęcenia świata odnowił także papież Franciszek, który 4 lata później kanonizował Hiacyntę i Franciszka z Fatimy. W ramach lektury duchowej wczytajmy się dzisiaj w akt poświęcenia świata Niepokalanemu Sercu Maryi - dokonany przez Jana Pawła II w 1984 roku. Zgłębiajmy wyrażoną w nim - duchową świadomość Kościoła Świętego, który całą swoją nadzieję składa w Niepokalanym Sercu Maryi.

3. Pogłębiarka

Akt poświęcenia świata przez Jana Pawła II - proklamowany trzykrotnie: 13.05.1982; 16.10.1983; 25.03.1984:

“Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko!”. Ze słowami tej antyfony, którą modli się od wieków Chrystusowy Kościół, stoję dziś na miejscu przez Ciebie wybranym i szczególnie przez Ciebie, Matko, umiłowanym. Stoję w szczególnym poczuciu jedności z wszystkimi Pasterzami Kościoła, z którymi wspólnie stanowimy jedno ciało i jedno kolegium, tak jak z woli Chrystusa Apostołowie byli w jedności z Piotrem. W poczuciu tej jedności wypowiadam słowa niniejszego aktu, w którym raz jeszcze pragnę zawrzeć "nadzieje i obawy" Kościoła w świecie współczesnym. Przed czterdziestu laty, a także w dziesięć lat później, Twój sługa papież Pius XII, mając przed oczyma bolesne doświadczenia rodziny ludzkiej, zawierzył i poświęcił Twemu Niepokalanemu Sercu cały świat, a zwłaszcza te narody, które stanowiły przedmiot Twojej szczególnej miłości i troski. Ten świat ludzi i narodów mam przed oczami również dzisiaj, kiedy pragnę ponowić zawierzenie i poświęcenie dokonane przez mojego Poprzednika na stolicy Piotrowej: świat kończącego się drugiego tysiąclecia, świat współczesny, nasz dzisiejszy świat! Kościół na II Soborze Watykańskim odnowił świadomość swego posłannictwa w tym świecie, pomny na słowa Pana: "Idźcie... i nauczajcie wszystkie narody... Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata" (Mt 28, 19-20). I dlatego, o Matko ludzi i ludów, Ty, która znasz "wszystkie ich cierpienia i nadzieje", Ty, która czujesz po macierzyńsku wszystkie zmagania pomiędzy dobrem a złem, pomiędzy światłością a ciemnością, jakie wstrząsają współczesnym światem – przyjmij nasze wołanie skierowane w Duchu Świętym wprost do Twojego Serca i ogarnij miłością Matki i Służebnicy ten nasz ludzki świat, który Ci zawieramy i poświęcamy, pełni niepokoju o doczesny i wieczny los ludzi i ludów. W szczególny sposób zawieramy Ci i poświęcamy tych ludzi i te narody, które tego najbardziej potrzebują. "Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko! Naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych!". Racz nie gardzić! Przyjmij naszą ufność pokorną i nasze zawierzenie! "Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne" (J 3, 16). Ta to właśnie miłość kazała Synowi Bożemu poświęcić siebie samego za wszystkich ludzi: "Za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie" (J 17, 19). Mocą tego "poświęcenia w ofierze" uczniowie wszystkich czasów są powołani do żywego uczestnictwa w dziele zbawienia świata; do dopełnienia tego, czego nie dostaje cierpieniem Chrystusa dla dobra jego Ciała, którym jest Kościół (por. Kol 1, 24; 2 Kor 12, 15). Gdy dzisiaj stoję przed Tobą, Matko Chrystusowa, pragnę wraz z całym Kościołem, wobec Twego Niepokalanego Serca, zjednoczyć się z Odkupicielem naszym w tym poświęceniu za świat i ludzkość, które tylko w Jego Boskim Sercu ma moc przebłagać i zadośćuczynić! Moc tego poświęcenia trwa przez wszystkie czasy, ogarnia wszystkich ludzi, ludy i narody, przewyższa zaś wszelkie zło, jakie duch ciemności zdolny jest rozniecić w sercu człowieka i w jego dziejach: jakie też rozniecił w naszych czasach. Z tym poświęceniem Odkupiciela naszego, przez posługę następcy Piotra, jednoczy się Kościół: Ciało Mistyczne Chrystusa. O, jakże głęboko czujemy potrzebę poświęcenia za ludzkość i świat: za nasz współczesny świat w jedności z samym Chrystusem! Odkupieńcze dzieło Chrystusa ma się stawać przecież udziałem świata przez Kościół. O, jakże nas przeto boli wszystko, co w Kościele,

w każdym z nas, jest przeciwne świętości i poświęceniu! Jakże nas boli to, że wezwanie do pokuty, nawrócenia, modlitwy nie spotkało się i nie spotyka z takim przyjęciem, jak powinno! Jakże nas boli, że tak oziębłe uczestniczymy w dziele Chrystusowego Odkupienia! Że tak niewystarczająco dopełniamy w swoim ciebie to, czego "niedostaje cierpieniem Chrystusa" (Kol 1, 24). Niechże więc będą błogosławione wszystkie dusze, które są posłuszne wezwaniu Odwiecznej Miłości. Niech będą błogosławieni wszyscy ci, którzy dzień po dniu, z niewyczerpaną hojnością przyjmują Twoje wezwanie, o Matko, do czynienia tego, co powie Twój Syn Jezus (por. J 2, 5), dając Kościołowi i światu radosne świadectwo życia natchnionego Ewangelią. Bądź błogosławiona Ty nade wszystko, Służebnico Pańska, która najpełniej jesteś posłuszna temu Bożemu wezwaniu! Bądź pozdrowiona Ty, która jesteś cała zjednoczona z odkupieńczym poświęceniem Twojego Syna! Matko Kościoła! Przyświecaj Ludowi Bożemu na drogach wiary, nadziei i miłości! Pomóż nam żyć całą prawdą Chrystusowego poświęcenia za całą rodzinę ludzką w świecie współczesnym. Zawierając Ci, o Matko, świat, wszystkich ludzi i wszystkie ludy, zawieramy Ci także samo to poświęcenie za świat, składając je w Twym macierzyńskim Sercu. O Serce Niepokalane! Pomóż nam przezwyciężyć groźbę zła, które tak łatwo zakorzenia się w sercach współczesnych ludzi – zła, które w swych niewymiernych skutkach ciąży już nad naszą współczesnością i zdaje się zamykać drogi ku przyszłości! Od głodu i wojny – wybaw nas! Od wojny atomowej, od nieobliczalnego samozniszczenia, od wszelkiej wojny – wybaw nas! Od grzechów przeciw życiu człowieka od jego zarania – wybaw nas! Od nienawiści i podeptania godności dziecka Bożego – wybaw nas! Od wszelkich rodzajów niesprawiedliwości w życiu społecznym, państwowym i międzynarodowym – wybaw nas! Od deptania Bożych przykazań – wybaw nas! Od usiłowań zdeptania samej prawdy o Bogu w sercach ludzkich – wybaw nas! Od grzechów przeciw Duchowi Świętemu – wybaw nas! Wybaw nas! Przyjmij, o Matko Chrystusa, to wołanie nabrzmiałe cierpieniem wszystkich ludzi! Nabrzmiałe cierpieniem całych społeczeństw! Niech jeszcze raz objawi się w dziejach świata nieskończona potęga Miłości miłosiernej! Niech powstrzyma zło! Niech przetworzy sumienia! Niech w Sercu Niepokalanym odsoni się dla wszystkich światło nadziei!"

4. Wypisz w zeszytcie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5. Wezwanie dnia:

1. Weź swój kalendarz oraz telefon i zapisz w nim tą datę: 22 SIERPNIA.

2. Zapisz przy tej dacie słowa papieża Piusa XII, które są dla nas wyrazem woli Bożej: *"Równocześnie ZARZĄDZAMY, aby w tym dniu odnawiano poświęcenie ludzkości Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny."*

Niedziela: DZIĘN 17: POŚWIĘCENIE POLSKI NIEPOKALANEMU SERCU MARYI.

NARÓD TOTUS TUUS.

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Maryja jest duszą narodu polskiego. Duszą w której chce królować Jezus Chrystus. Jest nawet więcej niż duszą. Jest Matką narodu. A Matkę można kochać bardziej, niż własną duszę. Jest Królową. Naszą Królową.

Dusza narodu

Prymas Stefan Wyszyński pisał: *"Naród polski ma swój wspianaty nałóg: wrażliwość wiekową na Matkę Chrystusową. To jakby delikatna struna chopinowska, którą wystarczy tylko lekko tknąć, aby ożywiła wszystkie wspomnienia i uczucia. Taką delikatną struną narodu jest Maryja. Na to imię otwiera się w Polsce każde serce"*.

Królowa Polski

Maryja została ogłoszona oficjalnie Królową Polski poprzez śluby złożone 1 kwietnia 1656 roku przez króla Jana Kazimierza. Przyczyniło się do tego widzenie Matki Bożej, które otrzymał włoski jezuita, sługa Boży ks. Giulio Mancinelli. Miało to miejsce 14 sierpnia 1608 roku. Podczas żarliwej modlitwy, Matka Boża ukazała się zakonnikowi, mówiąc: *Dlaczego nie nazywasz mnie Królową Polski? Ja to królestwo bardzo umiłowalam i wielkie rzeczy dla niego zamierzam, ponieważ osobliwą miłością do Mnie płoną jego synowie. Ja jestem Królową Polski. Jestem Matką tego Narodu, który jest mi bardzo drogi, więc wstawiaj się do Mnie za nim i o pomyślność tej ziemi błagaj Mnie nieustannie, a Ja będę ci zawsze, tak jak teraz, miłosierną."* Ojciec Giulio zwrócił się wtedy do Polaków z następującym apelem: *"Maryja was uratuje. To Pani Polski. Jej się poświęćcie. Jej oficjalnie się ofiarujcie. Ją Królową ogłoście, przecież sama tego chciała."* Tak też uczyniliśmy.

Rok 1946

Papież Pius XII, który w 1942 roku poświęcił świat Niepokalanemu Sercu Maryi, miał w

episkopacie polskim dwoje serdecznych przyjaciół. Byli to wielcy, polscy kardynałowie: kard. August Hlond oraz kard. Adam Stefan Sapieha. Nic więc dziwnego, że bardzo szybko podjęli oni wezwanie do poświęcenia narodu Niepokalanemu Sercu Maryi, choć trzeba stwierdzić, że okoliczności były bardzo niesprzyjające. Akt poświęcenia Polski Niepokalanemu Sercu Maryi został przygotowany bardzo gruntownie i odbył się w trzech etapach:

1. 7 lipca 1946 roku poświęcili się Niepokalanemu Sercu Maryi wszystkie parafie w Polsce.
2. 15 sierpnia wszyscy biskupi poświęcili Niepokalanemu Sercu Maryi swoje diecezje
3. 8 września Episkopat Polski, zgromadzony na Jasnej Górze, w obecności miliona wiernych poświęcił Polskę Niepokalanemu Sercu Maryi

Rok 1956

W trzechsetną rocznicę ślubów Jana Kazimierza, z inicjatywy więzionego prymasa Stefana Wyszyńskiego, Episkopat Polski odnowił śluby królewskie. 26 sierpnia 1956 roku, razem z około milionem wiernych, biskupi złożyli Jasnogórskie Śluby Narodu Polskiego, rozpoczynając 9 - letnią nowennę, przygotowującą do tysiąclecia Chrztu Polski.

Rok 1966

3 maja 1966 roku miał miejsce milenijny akt oddania narodu polskiego w macierzyńską niewolę miłości Najświętszej Maryi Pannie. Kardynał Karol Wojtyła modlił się wtedy tymi słowami: *"Tu i teraz pragniemy Ci Matko Chrystusowa oddać całą naszą przyszłość. Czynimy to bardzo skrupulatnie i bardzo gruntownie, (...) bo chcemy stworzyć mocny fundament dla przyszłości naszego narodu (...). Ten mocny fundament znajdujemy w doskonałym nabożeństwie do Ciebie, Matki Chrystusowej, Bogarodzicy. (...). Zawieramy Ci tych, którzy po nas przyjdą, aby mieli jednego z nami ducha, ażeby tego ducha nikt i nic nie zgasiło (...). W Twoich rękach cała nasza przeszłość i w Twoich rękach cała nasza przyszłość."* Już jako papież Jan Paweł II, w pamiętnej homilii na placu Zwycięstwa w Warszawie, wygłoszonej w 1979 roku, wołał: "Wszystko, co Polskę stanowi - to wszystko w rękach Bogarodzicy!"

Rok 2017 oraz 2020

6 czerwca 2017 roku, w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem - abp Stanisław Gądecki poświęcił Polskę Niepokalanemu Sercu Maryi. Do wszystkich parafii, kaplic oraz sanktuariów została wtedy skierowana prośba, aby to poświęcenie ponowić - 8 września 2017 roku. 25 marca 2020 roku episkopat Portugalii postanowił ponowić akt poświęcenia narodu Najświętszemu Sercu Pana Jezusa oraz Niepokalanemu Sercu Maryi. Przewodniczący Episkopatu Polski, abp Stanisław Gądecki skierował do biskupów portugalskich prośbę, aby do tego aktu dołączyć naród Polski. 3 maja 2020 roku, na Jasnej Górze, w imieniu całego Kościoła w Polsce - abp Stanisław Gądecki zawierzył ponownie Polskę Panu Jezusowi oraz Maryi, Królowej Polski. W akcie zawierzenia wypowiedział m.in. takie oto słowa: "Maryjo! (...) Dzisiaj zawieramy Tobie naszą Ojczyznę i Naród, wszystkich Polaków żyjących w Ojczyźnie i na obczyźnie. Tobie zawieramy całe nasze życie, wszystkie nasze radości i cierpienia, wszystko czym jesteśmy i co posiadamy, całą naszą przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Uproś nam wszystkim obiecanego Ducha Świętego, aby ponownie zstąpił i odnowił oblicze tej Ziemi." Jesteśmy więc narodem poświęconym Niepokalanemu Sercu Maryi, oddanym Jej w macierzyńską niewolę miłości i wielokrotnie zawierzonemu. Pamiętajmy jednak o upomnieniu, jakie Anioł wypowiedział w japońskiej Akicie, podczas objawień, które zostały uznane przez Kościół. Japonia została poświęcona Niepokalanemu Sercu Maryi w 1947 roku. Podczas objawień w Akita - w 1975 roku, Anioł powiedział do wizjonerki - Agnes Katsuko Sasagawy: "Najświętsza Maryja Panna cieszy się z poświęcenia Japonii Jej Niepokalanemu Sercu, kocha bowiem Japonię. Smutno Jej jednak, że to poświęcenie nie jest traktowane poważnie." A jak my traktujemy nasze poświęcenie Niepokalanemu Sercu Maryi? Czy żyjemy nim na co dzień? Czy je odnawiamy w naszych rodzinach, wspólnotach i parafiach? Czy dziękujemy Bogu za tę wielką łaskę złączenia nas z Maryją najściślejszą z możliwych więzi? Poświęcenie narodu Niepokalanemu Sercu Maryi jest traktowane poważnie, jeśli prowadzi do osobistego poświęcenia się Maryi przez członków tego narodu. Czy zrobiliśmy już wszystko, co leży w naszej mocy, aby każdy nasz brat i siostra, aby wszyscy nasi rodacy - mogli poznać i odkryć drogę całkowitego oddania się Maryi? Mamy tu jeszcze wiele do zrobienia.

Wielkie znaki na polskim niebie

Nie ma wątpliwości, że Dobry Bóg wzbudził w polskim narodzie wielkich maryjnych apostołów i świętych. Są oni dla nas niczym znaki na niebie, wskazujące drogę dla całego narodu. Drogę całkowitego oddania się Matce Bożej. Znakiem na niebie jest dla nas kard. August Hlond i jego prorocze słowa: "ZWYCIĘSTWO, KIEDY PRZYJDZIE - BĘDZIE TO ZWYCIĘSTWO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY!" Znakiem na niebie jest dla nas święty Maksymilian Kolbe i jego zawołanie: "ZDOBYĆ CAŁY ŚWIAT DLA NIEPOKALANEJ!" Znakiem na niebie jest dla nas prymas Stefan

Wyszyński ze swoim apelem: "POSTAWIĆ WSZYSTKO NA MARYJĘ!" Znakiem na niebie jest dla nas Jan Paweł II i jego zawołanie: "TOTUS TUUS, O MARIA!"

Czy potrzeba nam więcej znaków?

Czy możemy mieć nadzieję?

Czy możemy mieć nadzieję, że jako naród przyczynimy się do tego, aby Maryja została w pełni przyjęta i pokochana... aby zamieszkała w "domach" serc, w których będzie się czuła jak u siebie...aby miała w mieszkańcach wszystkich narodów: synów, opiekunów, stróżów i obrońców... aby Jej Serce i Jego miłość objęła wszystkie Jej dzieci i cały świat? MOŻEMY MIEĆ TAKĄ NADZIEJĘ. I miejmy. "A nadzieja zawieść nie może". (Rz 5,5).

3. Pogłębiarka

Akt oddania Polski w Macierzyńską niewolę Miłości Najświętszej Maryi Pannie: Prymas Stefan Wyszyński - 3 maja 1966 r; Jasna Góra:

Ojczyźnie nasz, któryś jest w niebie, Ojczyźnie Pana naszego Jezusa Chrystusa, którego dałeś światu za sprawą Ducha Świętego, przez Maryję, służebnicę Twoją, Bogurodzicę Dziewicę, Matkę Boga i Kościoła! Ojczyźnie wszystkich dzieci Bożych, wszystkich narodów i ludów, od którego wszelkie ojcostwo pochodzi na niebie i na ziemi! Wołamy dziś do Ciebie, przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Pośrednika między niebem a ziemią, przez przyczynę Matki Chrystusowej i naszej Matki, i przez wstawiennictwo wszystkich świętych Patronów polskich! Z błogostawionej woli Twojego Syna dotarli do naszej ziemi Apostołowie Dobrej Nowiny, ustawili Krzyż – Znak Zbawienia i nadziei, i rozpoczęli chrzcić praojców w Imię Trójcy Świętej. Od tej chwili źródło wody żywej nieustannie spływa na głowy i serca dzieci Narodu polskiego. Zostaliśmy włączeni do wielkiej rodziny Kościoła, Mistycznego Ciała Chrystusa. Przenikani duchem wiary, nadziei i miłości, przyjmując Ziarno Boże w serca nasze, przynosiliśmy owoc cierpliwości. Przez wieki pozostaliśmy, jako naród ochrzczony, wierni Tobie, Twojemu Synowi, Jego Krzyżowi i Ewangelii, Kościołowi świętemu i jego Pasterzom. Dziś wołamy do Ciebie z wdzięcznością: "Błogostawiona niech będzie Święta Trójca i nierozdzielna Jedność. Uwielbiamy Ją, gdyż okazała nad nami Miłosierdzie Swoje". Powodowani uczuciem wdzięczności za powołanie naszego Narodu do nadprzyrodzonej rodziny Chrystusowej, przyzywamy przed Twój Tron, Ojczyźnie, wszystkie pokolenia, które przeszły w znaku wiary przez polską ziemię do Twojego Nieba, jak również i te, które radują się obecnie z daru życia na polskiej ziemi. Pragniemy dziś ubezpieczyć Kościół święty na kolejne Tysiąclecia, a nienaruszony skarb wiary przekazać nadchodzącym pokoleniom młodej Polski. Uczynimy to w niezawodnych dłoniach Matki Najświętszej, których opieki i pomocy doświadczyliśmy przez dzieje. Pełni wdzięczności za Matkę Chrystusową, którą Syn Twój dał Kościołowi świętemu, wspominamy Jej krzepiącą obecność w dziejach Kościoła w świecie i w Ojczyźnie naszej. Ona jedna wytrwała pod Krzyżem Chrystusa na Kalwarii, a dziś trwa w misterium Chrystusa i Kościoła. Ona zawsze trwała pod krzyżem naszego Narodu. Wspominając z wdzięcznością Jej macierzyńską opiekę nad dziećmi polskiej ziemi, którą za Jej królestwo uważamy, świadomi, że dzięki Niej została uratowana wiara Narodu, pragniemy Ojczyźnie, w Twoim Obliczu oddać Jej całkowicie umiłowaną Ojczyznę naszą na nowe Tysiąclecia wiary, za Kościół Twojego Syna. Bogurodzico Dziewico, Matko Kościoła, Królowo Polski i Pani nasza Jasnogórska, dana nam jako Pomoc ku obronie Narodu polskiego! W obliczu Boga w Trójcy Świętej Jedynego, w głębokim zjednoczeniu z Głową Kościoła rzymskokatolickiego, Ojcem Świętym, my Biskupi polscy, zebrani u stóp Twego Jasnogórskiego Tronu, otoczeni przedstawicielami całego wierzącego Narodu – duchowieństwa i Ludu Bożego z diecezji i parafii, w łączności z Polonią światową, oddajemy dziś ufny sercem w Twą wieczystą, macierzyńską niewolę miłości wszystkie dzieci Boże ochrzczonego Narodu i wszystko, co Polskę stanowi, za wolność Kościoła w świecie i w Ojczyźnie naszej, ku rozszerzaniu się Królestwa Chrystusowego na ziemi. Oddajemy więc Tobie w niewolę miłości całą Polskę, umiłowaną Ojczyznę naszą, cały Naród polski, żyjący w kraju i poza jego granicami.

Odtąd, Najlepsza Matko nasza i Królowo Polski, uważaj nas, Polaków – jako naród – za całkowitą własność Twoją, za narzędzie w Twych dłoniach na rzecz Kościoła świętego, któremu zawdzięczamy światło wiary, moce Krzyża, jedność duchową i pokój Boży. Czyż z nami, co chcesz! Pragniemy wykonać wszystko, czego zażadasz, byleby tylko Polska po wszystkie wieki zachowała nieskażony skarb wiary świętej, a Kościół w Ojczyźnie naszej cieszył się należną mu wolnością; bylebyśmy z Tobą i przez Ciebie, Matko Kościoła i Dziewico Wspomożycielko, stawiali się prawdziwą pomocą Kościoła powszechnego ku budowaniu Ciała Chrystusowego na ziemi! Dla tego celu pragniemy odtąd żyć jako naród katolicki, przez pracę ku chwale Bożej i dla dobra Ojczyzny doczesnej. Oddani Tobie w niewolę pragniemy czynić w naszym życiu osobistym, rodzinnym, społecznym i narodowym, nie wolę własną, ale wolę Twoją i Twojego Syna, która jest samą miłością.

Oddając się Tobie za Kościół, który jest żyjącym i obecnym w świecie współczesnym Chrystusem, wierzymy, że przez Twoje ręce oddajemy się w niewolę samemu Chrystusowi i Jego sprawie na ziemi. Ufamy, że tym aktem głębokiej wiary i ufności wyjednamy Kościołowi świętemu wolność, a Ojczyźnie naszej Twą macierzyńską opiekę na nowe wiary Tysiąclecia, Panno chwalebna i błogosławiona. Przyjmij naszą ufność, umocnij ją w sercach naszych i złóż przed Obliczem Boga w Trójcy Świętej Jedyne. Amen.”

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5. Wezwanie dnia:

Uciesz się dzisiaj z tego, kim jesteś. I niech ta radość ogarnia Cię coraz bardziej. Niech promieniuje. Niech zaraża. Niech zdobywa dusze. Niech dzieje się tak tym bardziej, im bardziej świat wokół Ciebie pogrąża się w ciemności i smutku. Niech Twoja radość rozświetli rozpacz świata. *“Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się!”* (Flp 4,4) Wszystko to, co niebo mówi nam o Maryi, można by ująć w słowach Pana Jezusa:

“To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.” (J 15,11) Czy Maryja może stać się dla nas, Polaków, w sposób realny i konkretny: *“Przyczyną naszej radości?”* Czy może stać się dla Ciebie *Przyczyną radości?*

Poniedziałek: DZIEŃ 18: “BŁOGOSŁAWIONY OWOC TWOJEGO ŁONA, JEZUS” (Łk 1,42)

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Święta Elżbieta, napełniona Duchem Świętym pod wpływem pozdrowienia Maryi, woła: *“Błogosławiona jesteś między niewiastami i BŁOGOSŁAWIONY JEST OWOC TWOJEGO ŁONA”* (Łk 1,42) Duch Święty nazywa Jezusa OWOCEM łona Maryi. Ileż światła się kryje w tych słowach! Czyż możemy to zgłębić...? Możemy powiedzieć, że oddanie się Maryi przynosi wiele owoców i będzie to prawdą. Możemy też powiedzieć, że oddanie się Maryi przynosi Jeden Owoc i również będzie to prawdą. Wszystkie owoce kryją się bowiem w tym Jednym i Jedynym Owocu łona Maryi, którym jest JEZUS. To jedyny Owoc, który Maryja wydała i który wydaje Ona do dzisiaj we wszystkich duszach, które Jej na to pozwolą. Z tego Jednego Owocu rodzą się wszystkie pozostałe. Kilka z nich opisuje św. Ludwik de Montfort, który uczy, że ODDAJĄC SIĘ MARYI:

- Otrzymasz udział w Jej pokorze, która uzdolni cię do pełnego wyrzeczenia się samego siebie;
- Otrzymasz udział w Jej wierze, która jest żywa, czysta i niezachwiana, zdolna oprzeć się wszelkim burzom i zamętom;
- Otrzymasz łaskę czystej miłości, która usunie z twojego serca wszelki nieuporządkowany lęk, dając ci doświadczenie pełnej wolności dziecka Bożego;
- Otrzymasz łaskę głębokiej i czułej relacji z Bogiem Ojcem, z którym będziesz rozmawiać ufnie jak dziecko ze swoim ukochanym Tatą;
- Otrzymasz łaskę wielkiej ufności w Bogu i w Maryi;
- Otrzymasz udział we wszystkich Jej cnotach i zasługach, ponieważ w odpowiedzi na twoje oddanie Maryja cała ci się odda
- Duch Maryi zamieszka w tobie, aby wielbić Boga
- Przyciągniesz do siebie pełnię upodobania Ducha Świętego, który wyleje na ciebie wszystkie swoje dary
- Oddasz największą chwałę i sprawisz największą radość Jezusowi Chrystusowi, ponieważ uczynisz to, co On uczynił i wejdziesz w tę relację, która była na ziemi Jego największym skarbem i miłością.
- Staniesz się w Jej rękach skutecznym narzędziem ratowania dusz, a wszystkie twoje intencje, modlitwy, myśli i czyny nabiorą nieskończonej wartości dzięki połączeniu z Jej miłością

Żyj w Maryi, aby Maryja żyła w tobie, a wtedy Jezus będzie żył w tobie tak, jak żył w Maryi. “Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity.” (J 12,24) Rzuć się w “ziemię” Maryi, aby tam obumrzeć dla siebie, a wydasz plon najobfitszy JEZUSA wieczny Owoc Jej łona.

3. Pogłębiarka

Z traktatu św. Ludwika Marii Grignon de Montfort

“[Przemiana dusz w Maryi na obraz Jezusa Chrystusa.]

Jeżeli Maryja, to drzewo życia, jest starannie pielęgnowana w twojej duszy przez wierne

praktykowanie wyłożonego tu nabożeństwa, w swoim czasie przyniesie ono owoc, a Owocem jego jest sam Jezus Chrystus. Widzę tylu ludzi pobożnych, szukających Jezusa Chrystusa: jedni szukają Go na tej drodze i przez taką praktykę, drudzy w inny sposób; a iluż to z nich, napracowawszy się przez całą noc, może powiedzieć: *Mistrzu, całą noc pracowaliśmy, i niceśmy nie ułowili*. I do nich można zastosować słowa: *Pracowaliście dużo, a zarobiliście mało*. Jezus Chrystus jest w was jeszcze bardzo słaby. Natomiast na niepokalanej drodze Maryi i przy pomocy tej Bożej praktyki, której uczę, praca odbywa się w ciągu dnia w miejscu świętym i jest lekka. U Maryi nie ma nocy, bo nie było w Niej nigdy nawet najmniejszego cienia grzechu. Maryja jest miejscem świętym i najświętszym, gdzie są formowani święci. Proszę zwrócić uwagę na to, co tu rzekłem: święci formują się w Maryi. Jest bowiem wielka różnica między wyciosaniem posągu przy pomocy młota i dłuta, a odlaniem go w formie. Rzeźbiarze ciężko się napracują i dużo zużywają czasu, nim wyrzeźbią posąg dłutem i młotem. Natomiast, by odlać posąg w gotowej formie, mało potrzeba pracy i czasu. W jednym z kazań św. Augustyn nazywa Najświętszą Maryję Pannę „Forma Dei” - „Formą Boga”, właściwą formą do kształtowania i formowania „bogów”. Kogo wrzucono do tej Bożej Formy, ten od razu zostaje ukształtowany w Jezusie Chrystusie i Jezus Chrystus w nim. Małym kosztem i w krótkim czasie będzie on przebóstwiony, ponieważ wrzucono go do tej samej Formy, co ukształtowała Boga.”

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 218-219)

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5. Wezwanie dnia:

Pomyśl dziś o osobach, które weszły w szczególną bliskość z Maryją.

Przypatr się im i zobacz, jaki ich życie wydało owoc...

Wtorek: DZIEŃ 19: “MÓJ SYN PRAGNIE, ABYM BYŁA BARDZIEJ ZNANA I WIĘCEJ KOCHANA”

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Jezus PRAGNIE abyśmy głębiej poznali i bardziej pokochali Maryję. Taka jest Wola SYNA MARYI. Aby kogoś lepiej poznać trzeba z nim wejść W RELACJĘ. Nawiązać więź. Otworzyć się na przyjaźń. Relacja to bliskość, czułość i wspólnie spędzony czas. Relacja jest wymianą serc. Pokochać można tylko kogoś, kogo się dobrze zna. Oddać można się tylko komuś, kogo się kocha. Miłość sama z siebie dąży do oddania. Miłość jest oddaniem. Jezus pragnie abyśmy kochali Maryję aż do całkowitego oddania. Pełna łaski zasługuje na Pełnię naszej miłości. Pełnia jest kluczową cechą aktu poświęcenia czy też całkowitego oddania. Oddajemy się całkowicie, czyli oddajemy wszystko i na zawsze. TOTUS TUUS. TOTA TUA. Podczas swojej pierwszej pielgrzymki do Polski Jan Paweł II nazwał miłość do Maryi: “POLSKIM CHARYZMATEM”, czyli szczególnym darem Ducha Świętego. Wołał wtedy: „*Nie muszę wam tego powtarzać, ani zalecać, bo to jest też jakiś polski charyzmat: Miłujcie Maryję! Z tej miłości nie przestawajcie czerpać siły dla waszych serc! Tak mówię z całym poczuciem tej rzeczywistości, jaką jest ludzkie serce. Nie przestawajcie czerpać siły dla waszych serc. Niech Ona okazuje się dla was i przez was również Matką wszystkich, którzy tak bardzo spragnieni są tego macierzyństwa: Jej opieki!*” Czy moglibyśmy sobie wymarzyć piękniejszy charyzmat? Czyż to nie jest dar nad darami? Czy moglibyśmy go nie przyjąć i nie podjąć? Przyjdź Duchu Święty z darem miłości do Maryi! Przyjdź Duchu Święty i rozpal w nas charyzmat kochania Maryi!

3. Pogłębiarka

Z traktatu św. Ludwika Marii Grignon de Montfort

[2. Nabożeństwo do Maryi konieczne zwłaszcza w czasach ostatecznych.]

Wreszcie, Bóg pragnie, by Jego Najświętsza Matka była obecnie więcej znana, bardziej kochana i czczona bardziej niż kiedykolwiek. Bez wątplenia, nastąpi to gdy wybrani rozpoczną za taską Ducha Świętego tę wewnętrzną i doskonałą praktykę; którą im zaraz przedstawię. Wtedy ujrzą, o ile wiara na to pozwala, tę piękną Gwiazdę Morza, by pod Jej kierunkiem mimo burz i rozbojów morskich dopłynąć szczęśliwie do portu. Wtedy poznają wspaniałość tej Królowej i poświęcą się całkowicie Jej służbie jako poddani i niewolnicy z miłości. Doświadczą Jej słodyczy i pieśczęt matczynych i kochać Ją będą czule jako ukochane dzieci. Poznają miłosierdzie, którego Maryja jest pełna; poznają, jak bardzo potrzebują Jej pomocy i będą we wszystkim uciekać się do Niej, jako do swojej ukochanej Orędowniczki i Pośredniczki u Jezusa Chrystusa. Zrozumieją, że Maryja jest najpewniejszym, najkrótszym i najdoskonalszym środkiem, by dojść do Jezusa Chrystusa, i oddadzą się Jej z duszą i ciałem, niepodzielnie i bez zastrzeżeń, by zupełnie i niepodzielnie należeć do Jezusa Chrystusa.”

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 55)

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5. Wezwanie dnia:

Taki jest właśnie cel tych rekolekcji: aby było w Tobie to samo pragnienie, które jest w Jezusie – by Maryja była bardziej znana i kochana. Czyż to nie jest piękne? Postaraj się to pragnienie zrealizować.

Środa: DZIEŃ 20: “ABY ICH RATOWAĆ”

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Oczyrna dziecka

“*Aby ich ratować*” - te trzy proste słowa rzucają ważne światło na wszelkie “objawienia maryjne”. Czasami mamy z takimi objawieniami pewien problem.

Wyrażamy to przez wątpliwości, opór, a czasem nawet krytykę. Możemy mieć ku temu różne powody. Spróbujmy jednak spojrzeć na to w pełnej prostocie, którą tak bardzo kocha Bóg. Spójrzmy na objawienia maryjne oczyma dziecka. Oto Matka, która kontaktuje się i rozmawia ze swoimi dziećmi. NAJBARDZIEJ NATURALNA RZECZ NA ŚWIECIE. Dzieci są w niebezpieczeństwie. Co zrobi dobra mama? Interweniuje, reaguje, podejmuje działania i próby ratowania swoich pociech. TAK DZIAŁA MIŁOŚĆ. Objawienia maryjne objawiają nam Miłość Boga. Z Miłości Boga Maryja stała się naszą Matką. To Miłość Boga stworzyła i uzdolniła Maryję do tego, aby tą Miłością mogła objąć każdego człowieka na ziemi. Z Miłości Boga Maryja przychodzi do nas w swoich objawieniach. Z Miłości Boga rozmawia z nami i ratuje nas. “*Miłość ci wszystko wyjaśni*” - mawiał Jan Paweł II.

Oddać się to znaczy pozwolić Bogu działać

Zbawienie, ocalenie, ratunek - to wszystko JEST ŁASKĄ. Przyjęcie łaski zależy jednak od wolnej woli człowieka. Zależy od naszej zgody. “*Zbawiać*” to znaczy “*dawać miejsce Bogu*”. Mówił o tym biskup Edward Dajczak, podczas jednej z homilii, wygłoszonej w Częstochowie: „*Zbawcze posłannictwo Kościoła we współczesnym świecie nie ma polegać na wykonywaniu gigantycznych dzieł, na wymyślaniu ich. Wielkie rzeczy czyni Wszechmocny, nie my. Nasza postawa uczniów Jezusa i całej Wspólnoty Kościoła musi być najpierw daniem miejsca Bogu. Zbawiać to dawać miejsce. Maryja pokazała nam, jak można realizować dzieło Boga. Bóg skierował do Niej Słowo, ale decyzja była Jej. Dobrowolna zgoda Maryi uczyniła z Niej największą błogosławioną wszystkich czasów.*” Maryja jest naszym RATUNKIEM ponieważ CAŁA ODDAŁA SIĘ BOGU, pozwalając, aby WSZECHMOCNY czynił przez Nią wielkie rzeczy. Całkowite oddanie się Maryi ma między innymi takie dwa ważne skutki: Po pierwsze: Maryja staje się gwarancją naszego bezpieczeństwa. Jest to gwarancja pewna i niezawodna, ponieważ gwarancja Maryi opiera się na Bogu i jego Słowie. Drugim skutkiem naszego całkowitego oddania się Matce Bożej jest to, że stajemy się tak jak Ona: narzędziami ratowania dusz.

Dlaczego całkowite oddanie jest aż tak ważne?

Ponieważ Maryja może w pełni ochronić i otoczyć opieką TYLKO TO, CO ZOSTAŁO JEJ ODDANE. Tak działa Miłość - nic nie dzieje się pod przymusem. Wszechmocny, kochający Ojciec Niebieski pragnie uratować wszystkich i czyni to przez Maryję, oraz tych, którzy Jej się całkowicie oddali. Ponieważ Maryja oraz Jej dzieci - przez CAŁKOWITE ODDANIE pozwalają Bogu działać. Dają Bogu miejsce. CAŁE MIEJSCE. CAŁYCH SIEBIE. W swoich dziennikach Alicja Lenczewska zapisuje takie oto słowa Pana Jezusa: “*Twoje oddanie jest kluczem do twojej wolności we Mnie, do Mojego czynienia wielkich rzeczy przez ciebie jako Moje narzędzie i Moją umiowaną oblubienicę. (...) Twoje oddanie jest potęgą, jaką Ja w tobie jestem. Uwierz w to, raduj się i bądź pewna, że spełni się wszystko, co ci powiedziałem.*” (Słowo Pouczenia 476) Czy można sobie wyobrazić coś piękniejszego niż zaproszenie, abyśmy stali się uczestnikami Bożego planu ratowania dusz naszych braci i sióstr?

3. Pogłębiarka

Z TRAKTATU ŚW. LUDWIKA MARIII GRIGNION DE MONTFORT:

[To nabożeństwo przynosi wielkie dobra bliźniemu.]

Siódmy powód. To, co nas powinno bardziej jeszcze zachęcić do praktykowania owego nabożeństwa, to wielkie korzyści, jakie nasi bliźni zeń czerpią. Przez nabożeństwo to bowiem ćwiczymy się bardzo skutecznie w miłości bliźniego, oddając przez ręce Maryi naszym bliźnim to, co mamy najdroższego, co stanowi wartość wynagradzającą i wstawienniczą wszystkich naszych dobrych uczynków, nie wyłączając najmniejszego nawet przebłytku dobrej myśli lub najdrobniejszego cierpienia. Godzimy się na to, aby wszystkie zdobyte przez nas, również w przyszłości, do śmierci, zadośćuczynienia poświęcone były – według woli Najświętszej Dziewicy – dla nawrócenia grzeszników albo wybawienia dusz z czyśćca. Czyż nie jest to doskonała miłość bliźniego? Czy nie tak powinien postępować prawdziwy uczeń Chrystusa, którego po miłości

bliźniego się poznaje? Czyż nie jest to doskonały środek nawracania grzeszników - bez obawy narażania się na niebezpieczeństwo próżności - i wybawiania dusz z czyśćca, przy czym: nie robi się prawie nic ponad to, co każdy w swym stanie czynić powinien? Trzeba tu zdać sobie sprawę z tego, jak wielkim dobrem jest nawrócenie grzesznika albo wybawienie duszy z czyśćca. Jest to dobro nieskończone, większe niż stworzenie nieba i ziemi, ponieważ przez to pozwalamy duszy posiąść Boga. Gdybyśmy przy pomocy tej praktyki w całym naszym życiu uwolnili z czyśćca choćby jedną duszę lub nawrócili tylko jednego grzesznika, nie wystarczyłoby to, by zachęcić każdego prawdziwie miłosiernego człowieka do praktykowania tego nabożeństwa? Należy jednak zauważyć, że nasze dobre uczynki dzięki przejściu przez ręce Maryi nabierają większej czystości, a tym samym, większej zasługi oraz wartości zadość czyniącej i wstawienniczej. Gdy idzie o pocieszenie dusz w czyśćcu lub o nawrócenie grzeszników są one skuteczniejsze, niż gdyby nie przechodziły przez dziewicze i szczodre ręce Maryi. Ten niewielki dar, który dajemy przez Najświętszą Dziewicę dobrowolnie i z bezinteresownej miłości, staje się w rzeczywistości dobrem tak potężnym, że uśmierza gniew Boga i sprowadza Jego miłosierdzie. I, być może, w chwili śmierci okaże się, iż osoby bardzo tej praktyce wierne w taki sposób uwolniły niejedną duszę z czyśćca, nawróciły niejednego grzesznika, choć niby spełniały tylko najprostsze obowiązki związane ze swym stanem życia. Jakaż stąd radość na Sądzie Bożym! Jaka chwała w wieczności!”

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 171-172)

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5. Wezwanie dnia:

Bóg ratuje dusze przez Maryję, a Maryja może się najpełniej posługiwać tymi, którzy Jej się oddadzą. Wśród nich szczególnie ważną rolę pełnią kapłani. Przez kapłana, który jest Jej oddany - Maryja uratuje najwięcej dusz. Jeśli tego nie rozumiesz, przypomnij sobie św. Ojca Pio, św. Jana Bosko, Maksymiliana Kolbe czy Jana Pawła II. Dlatego szczególnie ważna jest modlitwa w tej intencji, aby kapłani oddawali się całkowicie Panu Jezusowi - przez Maryję. W tym celu powstało Dzieło: "Modlitwa za kapłana". Odmów dziś krótką modlitwę, wstawiając w miejsce imienia - imię kapłana, którego znasz:

Ogłoszenia

1. Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.

2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1)

3. Zasady i terminy wyboru nowego Lidera Wspólnoty:

1. Wybory zostają zorganizowane 17 marca. Odbędą się one po różańcu.

2. W wyborach oddać głos mogą osoby, które we wspólnocie są wcześniej niż wrzesień 2020 r. Czyli osoby, które zapisane są do wspólnoty od czerwca 2020.

3. Kandydować mogą osoby, które przeszły jakąś formację – Oaza, KSM, RAM, LSO, SCHOLA, DOMOWY KOŚCIÓŁ, albo są we wspólnocie dłużej jak 2 pełne lata.

4. Jak się zgłasza kandydatów? Na dwa sposoby:

- kandydaci sami się zgłaszają do Pasterza,

- kandydata zgłasza grupa 3 osób do Pasterza.

Zgłoszenia są do dnia 3 marca. W dniu wyborów będę pytał każdego jeszcze raz czy chce kandydować. Następnie jako wspólnota będziemy odmawiać nowennę do Matki Bożej o właściwy wybór lidera wspólnoty.

5. Głosowanie odbędzie się 17 marca. Wszystkich zachęcam, którzy w tym dniu mogą głosować, aby oddali swój głos. Komisje, która będzie wtedy liczyć głosy, wybiorę w dniu wyborów. Na dzień dzisiejszy nie wiem, czy będzie jedna czy dwie tury wyborów.

6. Jeszcze jeden bardzo ważny szczegół. Jeżeli otworzymy wybór Apostoła Macieja z DZ, to zobaczymy, że wybrano dwie osoby a później rzucono losy i padł on na Macieja. Sugerując się także tym, jakie KSM ma statuty, chciałbym, abyśmy w podobny sposób dokonali wyboru Lidera. 3 osoby, które otrzymały największą liczbę głosów, będą miały spotkanie ze mną. Chciałbym wtedy porozmawiać z danymi osobami, o wizji wspólnoty, jaką mają. Wtedy poproszę i zaproszę całą naszą wspólnotę, abyśmy przez tydzień jako wspólnota pościli. Nie znaczy, że przez cały tydzień wszyscy pościmy, jeden dzień w tygodniu. Wtedy rozmawiam z każdą osobą, pójdę sam na modlitwę i dokonam wyboru osoby z 3 osób. Od razu chce to ja-

sno powiedzieć – nie znaczy, że osoba która będzie miała największą liczbę głosów będzie liderem, znaczy się, że będzie 3 kandydatów.

Podobne zasady wyborów Lidera wspólnoty odnowy działają w diecezji gliwickiej i bielsko-żywieckiej, pytałem swoich kolegów egzorcystów.

7. Kadencja lidera trwa kolejne 3 lata. Proszę, aby animatorzy którzy do tej pory pełnią swoje zadania pełnili je dalej, do momentu, aż nowy lider stworzy swój zespół współpracy.

8. Apeluje do wszystkich, aby nie organizować żadnych krwawych walk, żadnych kampanii promocyjnych, żeby nie było żadnych ustaleń w kuluarach, manipulacji, ani innych rzeczy. Kochani, zapraszam Was do tego, aby oddać te wybory w ręce Maryi. Proszę, aby w ten sposób okazała się dojrzałość nasze wspólnoty. To nie jest czas na żadne zagrywki. To jest zupełnie inny czas.